

Davoské elity tleskají politice, která škodí nejchudším

 infokurýr.cz/n/2023/02/09/davoske-elity-tleskaji-politice-ktera-skodi-nejchudsim

kurýr

9. února 2023

Na Světovém ekonomickém fóru (WEF) v Davosu diskutovaly bohaté elity o svých plánech na globální přeměnu zemědělské produkce s vědci, vládními zástupci a ekologickými aktivisty u kaviáru a kvalitního vína. Všichni se shodli na tom, že konvenční metody, které se v současnosti používají k nasycení světa, musí být vyřazeny a nahrazeny ekologickým zemědělstvím, které by podle nich mohlo bojovat proti změně klimatu a učinit potravinové systémy bezpečnějšími.

Zdůraznili, že pomoc 600 milionům malých zemědělců na světě musí být spojena s úsilím „podpořit“ přijetí ekologických postupů, které popsali všemi známými módními slovy jako „regenerativní“ a „udržitelný“. Novou módou je však „agroekologie“, která nejen zakazuje moderní pesticidy, syntetická hnojiva a GMO, ale také odrazuje od mechanizace.

Člověk si klade otázku, zda se tito nároční vůdci pozastavili ve svých úvahách a zamysleli se nad přetrvávajícím utrpením a hladem na Srí Lance, kde bývalý prezident Gotabhaya Rajapaksa uposlechl tento druh rad a uvízl v představitosti, jako první se stal „plně organickým a toxin-free“ národem na světě.

Uprostřed jásotu davoských ekoextrémistů Rajapaksa hrdě oznámil své plány na klimatickém summitu v roce 2021 v Glasgow. Téměř přes noc zakázal agrochemikálie a donutil zemědělce provozovat ekologické zemědělství a být v souladu s přírodou.

Krátce poté, v červenci 2022, Rajapaksa uprchl uprostřed masových protestů a chaosu, protože zemědělská produkce klesla o 40 %. I dnes trpí podvýživou více než 43 % dětí do pěti let.

Davoské elity propagují ekologické zemědělství jako způsob, jak překonat nedostatek potravin, i když vynáší v průměru o 35 % méně potravin na akr a nemohlo by uživit současnou populaci, natož předpokládaných téměř 10 miliard do roku 2050. Jeho švýcarští odborníci přiznávají a výzkumníci to potvrzují, že nedokáže uživit ani polovinu současné světové populace.

Ve skutečnosti by všechny cíle udržitelnosti uváděné v Davosu byly podkopány přechodem na organický. O 35 % nižší produktivita znamená, že k pěstování stejného množství potravin je potřeba o 50 % více půdy. Masivní nárůst výměry znamená odlesňování a ničení biotopů. To by zničilo biologickou rozmanitost a produkovalo o 50 až 70 % více skleníkových plynů.

Zastánci ekologického zemědělství by měli přiznat, že ekologičtí zemědělci používají hodně pesticidů. Jedná se pouze o starší, méně cílené pesticidy, jako je síran měďnatý, které jsou do značné míry toxické pro lidi a volně žijící zvířata a je třeba je používat ve větším množství, protože jsou méně účinné.

Jen týdny před WEF na letošní konferenci smluvních stran, známé také jako Úmluva OSN o změně klimatu v Egyptě (COP27) a Úmluva OSN o biologické rozmanitosti v Montrealu (COP15), lídři zpívali stejnou špatnou melodii a volali po „regenerativní zemědělství“, „udržitelná intenzifikace“ a slovo na rtech každého: „agroekologie“.

Tento koktejl pojmů udržitelnosti není nic jiného než překousnutí neudržitelného drobného zemědělství a tyto snahy jsou bastardy dětí politiků nakažených dezinformacemi od aktivistů.

Nejde jen o to, že pro ekologické zemědělství je potřeba více půdy. Emise skleníkových plynů se zvyšují, protože zemědělci musí místo používání moderních herbicidů orat (orat) nebo zaplavovat pole, aby regulovali plevel. Výměna 100 kg syntetického hnojiva vyžaduje 2 až 3 tuny organického kompostu a organické hnojivo ze zemědělského odpadu obsahuje fytoakumulované toxiny těžkých kovů z půdy, které podporují nebezpečný odtok.

Na těchto setkáních se nicméně propagovala Zelená dohoda Evropy – ukázkový příklad neúspěšné ekologické politiky podobné té, o kterou se pokusili na Srí Lance.

Konvenční zemědělství ztrojnásobilo produktivitu zemědělské půdy v letech 1948 až 2019. Celosvětově zvýšila produkci obilí o více než 300 %. I když odborníci tvrdí opak, konvenční zemědělství zavedlo mnoho skutečně regeneračních procesů. Bez orby zemědělci používají herbicidy jako atrazin a glyfosát k hubení plevelu místo mechanické orby.

Ano, atrazin a glyfosát snižují erozi a vytvářejí lepší kvalitu půdy. Snižují také emise CO₂ o 280 000 tun a ročně ušetří 588 milionů litrů nafty, což odpovídá emisím jednoho milionu automobilů. A ne, tyto herbicidy nejsou škodlivé pro lidi ani životní prostředí. Atrazin se nevyplavuje do podzemních vod, jak prokázalo Health Canada v reakci na zákaz atrazinu v EU; a glyfosát podle největší a nejdelší zdravotní studie na světě nezpůsobuje rakovinu.

Bohaté elity, které řídí WEF a COP, by mohly dosáhnout pokroku ke svým chvályhodným cílům, pokud by svou politiku zakládaly na takto ověřitelných faktech spíše než na fantazijních biofantaziích.

Ale pseudoekologie plovoucí na COP27, COP15, Davosu a EU směřuje úsilí k potravinové bezpečnosti, biologické rozmanitosti a snižování emisí skleníkových plynů na planetě do katastrofy, jak může Srí Lanka potvrdit.

Takže tito politici létají domů ve svých tryskáčích vypouštějících skleníkové plyny, aniž by si byli vědomi škod pro lidi a životní prostředí, které jejich politika propaguje.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: